

Dramaturška beleška

Nina Mitrović

(Slavonski Brod, Hrvatska, 10.06.1978.), dramska spisateljica, dramaturginja i kazališna redateljica.

Magistrirala je Scenaristiku na London Film School 2007, diplomirala Dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu 2005.godine.

Autor je brojnih drama koje uključuju *Komšiluk naglavačke* i *Kad se mrtvi pokoljemo*, obe nagrađene Zlatnim smijehom za najbolji tekst na Danima satire 2003. i 2005. godine. Njezina drama *Ovaj krevet je prekratak ili samo fragmenti* nagrađena je Marulom za najbolji izvedeni tekst na Marulićevim danima 2007. godine te je nominirana za nagradu Nova Drama na Berliner Festspiele, Theatertreffen Stuckemarkt 2005. godine. Njezina drama *Susret* dobila je Marin Držić nagradu za dramsko delo 2009. te je predstavljena na LabFestu u Theater 503 u Londonu 2013. Autorica tim tekstom debitira i kao kazališna redateljica u Teatru Exit 2018. *Kako život* postavilo je 2016. kazalište Moruzgva koje će krajem 2019. premijerno izvesti njezinu najnoviju dramu *Sve ono što ne znaš o meni*.

Djela su joj izvedena u nacionalnim kazalištima u Hrvatskoj, Sloveniji i Bosni i Hercegovini, te u teatrima u Austriji, Nemačkoj, Makedoniji, Finskoj, Slovačkoj i Češkoj. Drame su joj predstavljane na međunarodnim festivalima uključujući Internacionalni festival u Sibiu i Playwright's u Njujorku.

Autorica je dramskih tekstova za dječje i lutkarsko kazalište te radio-drama i radio-dokumentaraca premijerno emitiranih na Hrvatskom radiju i predstavljenih na međunarodnim festivalima u Berlinu, Milanu i Zagrebu. *Tko ne umre, nije čovek* osvojio je Specijalno priznanje žirija u kategoriji dokumentarne radio-drame na festivalu Prix Italia.

Autorica je knjiga drama: *Komšiluk naglavačke i Ovaj krevet je prekratak ili samo fragmenti* (Adamić, Rijeka 2006.) i Drame (Hrvatski centar ITI, Zagreb 2016.godine).

Kako život je komad koji govori o ljubavi i usamljenosti. Čovjek želi biti voljen i ima potrebu voljeti, ali se iz straha od promjene začahuri u život koji se je zadao pa se na kraju pita: *Gdje sam bio, šta sam radio?* I onda shvati da je pustio da mu se vlastiti život pred očima prošeta, kao da mu je bio samo svjedokom. Kao da nije imao izbora. A izbor uvijek imamo, samo za to je potrebna velika hrabrost. Hrabrost ne znači odsustvo straha, već da se ide i djeluje uprkos njemu. Junaci ove drame upravo to i rade. Otvaraju se, ostavljaju učmalost u kojoj su proveli desetleća, prilaze jedni drugima kao ljudi, zbližavaju se. Bliskost je ono što nam daje dubinu. Ona nosi i povredu, ali bez nje nema punine življenja.

Kako život se odvija u staračkom domu, danas vrlo nepopularnom mjestu jer živimo u vrijeme u kojemu se ljudi grčevito trude ostati mladima, što je duže moguće, puštajući pritom da im duše ostare. Tekst je nastao na osnovu istraživanja koje sam provela u razgovoru sa starim ljudima i osobljem staračkih domova na zagrebačkoj Trešnjevci, čiju sam se atmosferu potrudila unijeti u komad. U središtu radnje je ljubavni trokut dva muškarca i jedne žene u sedamdesetima, njihova žaljenja i spoznaja da nikada nije kasno uzeti vlastiti život u svoje ruke. I možda je najteže najmlađoj Suzani, ženi na prekretnici, koja baš zato nema svijest kako vrijeme leti, kao da stoji ukopana u mjestu.

Promjena je dio života, tako je treba i prihvatiti, sve ostalo je pokušaj da se zaustavi vrijeme, da se životu ne da da teče i odvede nas do novih momenata koje ćemo pamtiti. Pamtimo osmijeh i suze koje podijelimo jedni s drugima. To dijeljenje je presudno. I sve ga je manje. U Velikoj je Britaniji otvoreno Ministarstvo usamljenosti. U zapadnom svijetu, a tako i u Hrvatskoj, a vjerujem i Srbiji, sve je više mladih ljudi anksiozno i depresivno jer im fali stvarni kontakt koji su zamijenili onim virtualnim. Bez dodira, pogleda, zagrljaja čovjek je osiromašen. I onda se odjednom nađe u godinama kada više ne može trčati i bežati od samoga sebe. Tad kreću preispitivanja. I ovaj je komad upravo zato tu, da nam postavi jednostavno pitanje: *Kako živiš, živiš li onako kako želiš ili si već odustao od samoga sebe?*

Нина Митровић

КАКО ЖИВОТ

режија:
Славенко Салетовић

